

Warszawa, dnia 12 września 2019r.

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Zarząd Stowarzyszenia Prokuratorów Lex Super Omnia, stosownie do treści art. 304 § 1 k.p.k. zawiadamia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego Zbigniewa Ziobrę i wnosi o wszczęcie śledztwa w sprawie:

przekroczenia w dniu 6 grudnia 2016 roku w Warszawie uprawnień przez Ministra Sprawiedliwości w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez prokuratorów Prokuratury Krajowej, polegających na wydaniu rozporządzenia w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz.U. z 2016 r. poz. 1995) z przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 112 ustawy Prawo o prokuraturze, co stanowiło oczywiste i rażące naruszenie art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w skutek czego prokuratorzy ci otrzymali od marca do 9 sierpnia 2018 r. nienależne comiesięczne świadczenie w postaci ryczałtu mieszkaniowego w łącznej wysokości 2 329 315,85 zł, czym działał na szkodę Skarbu Państwa,
- to jest o przestępstwo z art. 231 § 2 k.k.

Uzasadnienie

Obowiązująca od 4 marca 2016 r. ustawa *Prawo o prokuraturze* nie zmieniła w istotny sposób wcześniej obowiązujących przepisów, które określały zasady rekompensowania kosztów ponoszonych przez prokuratorów delegowanych i pełniących obowiązki poza miejscem dotychczasowej służby. Nowa ustawa utrzymała wymóg dyspozycyjności prokuratorów i nakazywała (art. 121 § 1) dostosowanie ich miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby. Dodatkowe świadczenia i należności - na mocy art. 109 *Prawa o prokuraturze* - przysługiwały jedynie prokuratorom delegowanym do jednostek prokuratury położonych poza miejscem pracy i zamieszkania prokuratora. Zwrot kosztów dojazdu do pracy przewidywał, w drodze wyjątku, art. 121 § 3 ustawy.

Tymczasem po wymianie kadrowej, dokonanej w Prokuraturze Krajowej przez Prokuratora Generalnego Zbigniewa Ziobrę w marcu 2016r., prokuratorom powołanym na stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej zaczęto bezpodstawnie, a więc bezprawnie, wypłacać ryczałt mieszkaniowy w kwocie 2700 zł miesięcznie. Tym świadczeniem objęto prokuratorów powołanych dożywotnio, wykonujących swoje obowiązki w siedzibie Prokuratury Krajowej, którzy wraz z nominacją nie dostosowali miejsca zamieszkania do miejsca pracy.

Z uwagi na fakt, że prokuratorzy pełniący funkcje kierownicze w Prokuraturze Krajowej, będący jednocześnie beneficjentami tego świadczenia, wprowadzali w błąd opinię publiczną, twierdząc, że świadczenie znajdowało oparcie w treści art.109 § 4 *Prawa o prokuraturze*.

(obszerna analiza stanu prawnego, obowiązującego do 9 sierpnia 2018r. stanowi załącznik nr 1 do niniejszego zawiadomienia).

Jednocześnie, wiosną 2016 r., w Ministerstwie Sprawiedliwości podjęto prace legislacyjne nad projektem *rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także*

świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby, które miało zmienić poprzednie rozporządzenie z dnia 31 marca 2010 r. Od początku prac legislacyjnych Ministerstwo Sprawiedliwości przewidziało przyznanie, na mocy rozporządzenia, prokuratorom Prokuratury Krajowej, pełniącym obowiązki w Prokuraturze Krajowej - to jest nie przebywającym w delegacji i pełniącym obowiązki w stałym miejscu pełnienia służby - zwrot kosztów zamieszkania w Warszawie. Do świadczenia mieli być uprawnieni prokuratorzy Prokuratury Krajowej, którzy na stałe mieszkali poza Warszawą. W uzasadnieniu pierwszych wersji projektu wskazywano jakoby podstawę regulacji stanowił art. 109 § 4 *Prawa o prokuraturze*.

W korespondencji Ministerstwa Sprawiedliwości z Rządowym Centrum Legislacji pojawiały różne, niekiedy sprzeczne koncepcje. Finalnie Andrzej Ryng - Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego w Ministerstwie Sprawiedliwości w piśmie z dnia 24 listopada 2016 r. nr DL-III-461-11/16 wyjaśnił, że bez wprowadzenia do rozporządzenia § 12, wypłata wskazanej grupie prokuratorów Prokuratury Krajowej zwrotu kosztów zamieszkania w Warszawie nie będzie możliwa. W reakcji na powyższe i wcześniejsze wystąpienia, Stanisław Malecki - Dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego w Rządowym Centrum Legislacji w piśmie z dnia 25 listopada 2016 r. nr RCL.DPA.555.98/2016 stwierdził, że odpowiedzialność za treść rozporządzenia ponosi Minister Sprawiedliwości, a Rządowe Centrum Legislacji odstępuje od skierowania projektu na posiedzenie komisji prawniczej.

(ww. pisma stanowią załącznik nr 2 i 3 do zawiadomienia).

Ostatecznie Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro w dniu 6 grudnia 2016r. podpisał rozporządzenie, które zostało ogłoszone w Dzienniku Ustaw z dnia 9 grudnia 2016 r. pod poz. 1995 i nabrało mocy obowiązującej po upływie 7 dni od daty ogłoszenia.

W efekcie Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro przekroczył swoje kompetencje prawotwórcze, bowiem uzurpował sobie uprawnienia ustawodawcy, gdyż wbrew delegacji zawartej w art. 112 *Prawa o prokuraturze* przyznał prawo do zwrotu kosztów zamieszkania grupie prokuratorów, którzy nie byli delegowani do Prokuratury Krajowej, a pełnili w niej służbę zgodnie z zajmowanym stanowiskiem. Podkreślić należy, że poprzez treść § 14 ww. rozporządzenia, Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro zaakceptował z datą wsteczną - to jest od 4 marca 2016 r. zwrot kosztów zamieszkania dokonany bezprawnie tej grupie prokuratorów Prokuratury Krajowej.

Dziennikarka portalu „Polska Mówi” Ewa Ivanova opisała w 2017 r. powyższe oczywiste i rażące nieprawidłowości w artykule pod tytułem „Finansowe eldorado dla trzymających władzę w prokuraturze”. W oparciu o informację publiczną redaktor E. Ivanova wykazała, że w dniu 12 kwietnia 2017r. ryczałty mieszkaniowe w kwocie 2700 zł co miesiąc pobierało 29 prokuratorów Prokuratury Krajowej. Prokuratorowi Krajowemu Bogdanowi Świączkowskiemu i zastępcom Prokuratora Generalnego Krzysztofowi Sierakowi, Markowi Pasionkowi oraz Robertowi Hernandowi prawo do ryczałtu zostało przyznane właśnie w dniu 4 marca 2016 r. – to jest w dniu wejścia w życie ustawy i w pierwszym dniu ich urzędowania.

(pismo Prokuratury Krajowej do red. E. Ivanowej z dnia 12 kwietnia 2017 r. nr PK I Ip 92.2017 stanowi załącznik nr 4 do niniejszego zawiadomienia.)

Pełnomocnik Prokuratury Krajowej r.pr. Małgorzata Ułaszonek-Kubacka wezwała dziennikarkę, portal” Polska Mówi” i komentatora dziennikarskich ustaleń - prokuratora Krzysztofa Parchimowicza - do usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych. Portal usunął artykuł ze swojej strony internetowej. Przeciwno prokuratorowi nie wniesiono pozwu, chociaż zachęcał pełnomocniczkę do rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu sądowym.

(dokumenty ilustrujące tłumienie krytyki prasowej znajdują się w aktach Prokuratury Krajowej nr PK BP O27.2017).

Posel Arkadiusz Myrcha uzyskał z Prokuratury Krajowej informację z dnia 20 listopada 2018 r. nr PK I Ip.2018, z której wynika, że od 2016 r. do 9 sierpnia 2018 r. prokuratorom Prokuratury Krajowej wypłacono ryczałty mieszkaniowe w łącznej wysokości **2 329 315,85 zł.**

(pismo stanowi załącznik nr 5 do zawiadomienia).

Data 9 sierpnia 2018 r. wymieniona ww. piśmie jest istotna, gdyż stanowi ostatni dzień wypłaty ryczałtów mieszkaniowych w oparciu o wadliwe rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 grudnia 2016 r. W dniu 10 sierpnia 2018 r. weszła bowiem w życie zmiana art. 109 par. 4 *Prawa o prokuraturze*, która doprowadziła do stworzenia niekwestionowanej podstawy prawnej zwrotu kosztów zamieszkania części prokuratorów Prokuratury Krajowej. Zmianę treści art. 109 ustawy *Prawa o prokuraturze* wyjaśniano w uzasadnieniu projektu potrzebą doprecyzowania unormowania i usunięcia ryzyka błędnej wykładni, sprzecznej z ratio legis przepisu.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 marca 2019 r. (Dz.U. 2019.509), które zastąpiło rozporządzenie z 6 grudnia 2016 r. reguluje jedynie uprawnienia prokuratorów delegowanych.

Należy podnieść, że powyższa sprawa była przedmiotem rozpoznania przez prokuratora. Prokurator Okręgowy w Warszawie Paweł Blachowski postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2017 r. sygn. PO V Ds. 64.2017 odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie działania na szkodę interesu publicznego przez Ministra Sprawiedliwości poprzez przekroczenie swoich uprawnień i wydanie w dniu 6 grudnia 2016 r. w Warszawie rozporządzenia w sprawie delegowania prokuratorów do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, a także świadczeń przysługujących prokuratorom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (Dz.U. z 2016 r. poz. 1995) niezgodnie z dyspozycją art. 112 ustawy z

5

dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze - to jest o czyn z art. 231 § 1 k.k. - na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego.

Postanowienie prokuratora Pawła Blachowskiego jest niezasadne w stopniu oczywistym. Prokurator popełnił rażący błąd w wykładni językowej, a także logiczny. Stwierdzenie, że rozporządzenie w zakresie § 12 i 14 nie wykracza poza granicę delegacji ustawowej jest niewytłumaczalne. Znajomość języka polskiego pozwala bowiem jednoznacznie stwierdzić, że prokurator Prokuratury Krajowej nie jest delegowany do Prokuratury Krajowej. Prokurator Blachowski zrównał delegację ze stabilizacją zawodową. Ta pierwsza oznacza duże zmiany w życiu zawodowym prokuratora. Drugie pojęcie jest przeciwstawne. Wymagana od prokuratora znajomość systemu prawnego, pojęć prawnych i własnej pragmatyki służbowej powinna doprowadzić do przeciwnego wniosku.

Logiczny błąd prokuratora polega na uznaniu, że rozporządzenie chroni domniemanie konstytucyjności i stanowi ono element obowiązującego porządku prawnego dopóki nie zostanie zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny. Ten element uzasadnienia byłby zbędny, gdyby prokurator rzetelnie wykazał, że przekroczenie delegacji ustawowej nie miało miejsca. Można odnieść wrażenie, że prokurator dodatkowo asekuje się Trybunałem Konstytucyjnym, by usprawiedliwić zablokowanie śledztwa.

Prokurator Blachowski nie dostrzega, że nieuprawnione wprowadzenie do porządku prawnego przepisów § 12 i 14 rozporządzenia stanowi element przestępstwa. Wprowadzenie tych regulacji do porządku prawnego stanowiło niezbędny warunek przysporzenia korzyści prokuratorom i pokrzywdzenia Prokuratury Krajowej.

W końcu Prokurator Okręgowy w Warszawie przeoczył, że kontrolę zgodności rozporządzeń z aktami wyższego sprawują także niezawisli sędziowie, którzy podlegają - z mocy art. 178 ust. 1 Konstytucji - tylko Konstytucji oraz ustawom.

Sąd powszechny jest zatem także obowiązany i uprawniony do stwierdzenia niezgodności rozporządzenia z Konstytucją lub ustawą. Prokurator zaś powinien przed sądem taką niezgodność przekonująco wykazać.

Powyższe postanowienie nie stanowi zatem przeszkody uniemożliwiającej wszczęcie śledztwa w tej sprawie, aż do upływu terminu przedawnienia karalności czynu. Przepięstwo z art. 231 § 2 k.k. zagrożone jest karą do 10 lat pozbawienia wolności i przedawnia się z upływem 15 lat. Prawomocne postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa obdarzone jest walorem jedynie prawomocności formalnej. Nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej, o którym mowa w art. 17 § 1pkt 7 k.p.k. albowiem postępowanie sprawdzające prowadzone jest w sprawie, a nie przeciwko określonej osobie.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że wszczęcie śledztwa o czyn wskazany w petitum zawiadomienia jest konieczne. Dostępne zarządowi Stowarzyszenia Prokuratorów Lex Super Omnia i przedstawione w zawiadomieniu informacje wskazują, że osoby decydujące o wypłacie niektórym prokuratorom Prokuratury Krajowej ryczałtów mieszkaniowych zorientowały się, że jest to działanie bezprawne. Dlatego podjęto w Ministerstwie Sprawiedliwości szybko pracę nad zmianą rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 2010 r. Urzędnicy Ministerstwa Sprawiedliwości byli świadomi, że ustawa *Prawo o prokuraturze* nie zawiera przepisów umożliwiających wypłatę prokuratorom Prokuratury Krajowej ryczałtów mieszkaniowych. Minister Sprawiedliwości Zbigniew Ziobro podpisał rozporządzenie wykraczające poza delegację ustawową umyślnie. Wystarczającą kompetencją do oceny, że treść rozporządzenia narusza art. 92 ust. 1 Konstytucji była, w tym przypadku, umiejętność czytania ze zrozumieniem. Kwestionowane przepisy rozporządzenia obowiązywały od dnia 4 marca 2016 r. - to jest od dnia przyznania prawa do ryczałtu najbliższym współpracownikom Zbigniewa Ziobry, który pełni także urząd Prokuratora

Generalnego. Bezskuteczne tłumienie publicznej krytyki nadużycia władzy w dysponowaniu środkami publicznymi spowodowało zmianę art. 109 Prawa o prokuraturze, pod pretekstem doprecyzowania przepisu.

Zarząd Stowarzyszenia Prokuratorów Lex Super Omnia jednocześnie wskazuje Pana prokuratora Krzysztofa Parchimowicza jako osobę, która złoży zeznania w charakterze świadka.

Załączniki:

1. analiza stanu prawnego, obowiązującego do 9 sierpnia 2018 r.
2. pismo z dnia 24 listopada 2016 r. nr DL-III-461-11/16
3. pismo z dnia 25 listopada 2016 r. nr RCL.DPA.555.98/2016
4. pismo do red. E. Ivanowej z dnia 12 kwietnia 2017 r. nr PK I Ip 92.2017
5. pismo z dnia 20 listopada 2018 r. nr PK I Ip.2018
6. wyciąg z KRS Stowarzyszenia Lex Super Omnia.

Katarzyna Kwiatkowska
wiceprezes zarządu

Krzysztof Parchimowicz
prezes zarządu